

# РЕШЕНИЕ

№ 3020

гр. София, 05.06.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в**  
публично заседание на 26.03.2012 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова**

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11154** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във връзка с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор В. М., срещу ЗАПОВЕД № РД-18-262/ 07.11.2011г. на директора на Дирекция „Контрол по строителството” на Столична община (СО). С процесния административен акт, на основание чл.57а, ал.1, т.2, предл.второ, ал.3, ал.6 и ал.7 ЗУТ, е наредено на жалбоподателя да премахне доброволно и за своя сметка преместваем обект - „Група модулни павилиони (търговски обекти) – 28 броя”, разположени около търговски обект „Преустройство на дискотека Ритъм” в магазин за нехранителни стоки”, съгласно приложена схема в Приложение №1, поставени в подлеза на кръстовището на [улица]и [улица]– терен публична общинска собственост.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваната Заповед и моли съда да я отмени по изложените в жалбата доводи.

Ответникът – директор на Дирекция „Контрол по строителството”, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител – юрк. И. и в писмено становище от 29.12.2011г. излага подробни доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира за разноси.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ. Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта. Съдът приема, че жалбата е подадена в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.215, ал.4 ЗУТ, доколкото по делото не са ангажирани доказателства за връчване на акта на жалбоподателя.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания и извърши проверка на оспорвания акт на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед № РД-18-262/ 07.11.2011г. е издадена от компетентен административен орган. За установяване на това обстоятелство ответникът е представил по делото Заповед № РД-09-3345/ 29.05.2008г. на кмета на СО (л. 67-71), с която на основание §1, ал.3 ЗУТ (редакцията ДВ, бр.61/ 2007г.) последният е оправомощил директора на Дирекция КС да издава Заповеди за премахване на преместваеми обекти по чл.56 и чл.57 ЗУТ.

Актът е в предписаната от закона форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, установени в чл.57а ЗУТ, които да мотивират неговата отмяна. В съответствие с разпоредбата на ал.2 на чл.57а ЗУТ Заповедта е издадена въз основа на Констативен акт № 6602-132/ 04.08.2011г. (л.37, 38), съставен от длъжностни лица на районната администрация на район „Т.". При проверката е констатирано, че в подлеза на кръстовището на [улица]и [улица], около търговски обект „Преустройство на дискотека Ритъм" в магазин за нехранителни стоки", жалбоподателят е монтирал група павилиони (търговски обекти) – 28 броя. Установено е също, че павилионите са поставени въз основа на виза за проектиране от 01.04.2004г. и Разрешение за монтаж № 28/ 07.04.2004г. – издадено за срока на предоставяне ползването на общински терен. Констатирано е, че към момента на проверката определеният от Столичен общински съвет срок на ползване е изтекъл. Срещу констатациите от извършената проверка жалбоподателят е подал Възражение рег. № 6602-132/ 16.08.2011г. (л.47, 48), което е обсъдено от административния орган преди постановяване на акта.

Съдът приема, че оспорваната Заповед е съответна на материално-правните норми и на целта на закона.

Съгласно чл.56, ал.1 ЗУТ върху поземлените имоти могат да се поставят преместваеми увеселителни обекти и преместваеми обекти за търговски и други обслужващи дейности. При условията на неизчерпателно изброяване са посочени - павилиони, кабинни, маси и други елементи на градското обзавеждане.

Не се оспорва от жалбоподателя обстоятелството, че процесните обекти – 28 броя модулни павилиони, са изпълнени от алуминиева дограма със стъклени витрини, разделени с непрозрачни леки прегради и не са трайно прикрепени към земята. Предвид на това съдът приема за установено обстоятелството, че павилионите - предмет на оспорваната Заповед, попадат в приложното поле на чл.56 ЗУТ и представляват преместваеми обекти по смисъла на ал.1.

Съгласно приложимата норма на чл.56, ал.2 ЗУТ поставянето на преместваеми обекти в поземлените имоти става въз основа на разрешение за поставяне, а когато имотът е държавен или общински и въз основа на схема, одобрена от главния архитект на общината. В ал.5 на същата норма е установено, че разрешението за поставяне на преместваеми обекти в чужд поземлен имот (в случая общинска собственост), се издава въз основа на изрично писмено съгласие на собственика или писмен договор за наем на

заетата площ.

От анализа на разпоредбата на чл.56 ЗУТ следва да се приеме, че поставянето на преместваеми съоръжения в общински/ държавен имот е законосъобразно само при кумулативното наличие на три предпоставки: валиден договор за наем на общинския/ държавен терен, разрешение и схема за поставяне - одобрени от главния архитект.

В процесния случай с приетите и неоспорени по делото писмени доказателства: Решение на № 37 по Протокол № 14/ 24.07.2000г. (л.43, 44) и Решение № 51 по Протокол № 53/ 26.05.2003г. (л.45) се установява, че на жалбоподателя [фирма] е било учредено възмездно право на ползване на процесния имот – публична общинска собственост, за срок от десет години. Този срок е изтекъл на 24.07.2010г. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства след тази дата жалбоподателят да има валидно сключен договор за наем или друго валидно основание за поставяне на процесните „Група модулни павилиони (търговски обекти) – 28 броя” в имота – публична общинска собственост. Извън горното, срокът на Разрешението за монтаж на павилионите е бил поставен в зависимост и е изтекъл с изтичане на срока за който е било предоставено възмездното право на ползване на имота. Следователно към датата на издаване на оспорваната Заповед не са били налице и останалите две предпоставки на чл.56 ЗУТ – разрешение и схема за поставяне на преместваемите обекти, одобрени от главния архитект на общината.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че ЗАПОВЕД № РД-18-262/ 07.11.2011г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.4 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски, в размер на 150 (сто и петдесет) лева – за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК във вр. с чл. 215, ал.7 ЗУТ, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

## РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор В. М., срещу ЗАПОВЕД № РД-18-262/ 07.11.2011г. на директора на Дирекция „Контрол по строителството” на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор В. П. М., с адрес на управление: 1463 С., [улица], да заплати на СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес: 1000 С., [улица], сумата от 150 (сто и петдесет) лева – разноски по адм. дело № 11154/ 2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване или протест.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова

